

Amennyiben a Társaság tagjai közvetlenül vagy közvetve segítséget tudnának nyújtani színvonalas kiállítási hely biztosításában, úgy a magángyűjteményekből is a maga nemében páratlan kiállítást lehetne létrehozni.

**PARÁDI József**  
**Világítótorony a Horthy-hídon!**  
**Egy elfeledett emlékhely?**

ORCID : [https://orcid.org/0000\\_0003\\_3368\\_2944](https://orcid.org/0000_0003_3368_2944)  
DOI: 10.31628/RTHXVIII.2009.31-32N.233-236p

Budapest és elődei, Óbuda, Buda és Pest, valamint az ókori latinok Aquincuma – a Duna parti elhelyezkedésétől eltekintve – szárazföldi város volt. Mégis állt e városban egy haditengerészeti emlékmű. A lángelemlő költőnk nevére átkeresztelt Petőfi-hídat, korábban Horthy-hídnak nevezték. E híd budai mederpillérén hozták létre az emlékművet. Az emlékművet a korabeli vízrendészeti testület a Magyar Királyi Folyamőrség sajátjának tartotta.

A Magyar Királyi Folyamőrség a magyar haditengerészet örökösének tekintette magát. A magyar Királyi Folyamőrség pedig működés során a Magyar Királyság vízrendészeti teendőit látta el. A Magyar Királyi Folyamőrség fenállása során (1921–1939)<sup>1</sup> rendvédelmi testületként funkcionált a hadügyi tárca alárendeltségében a vízrendészeti teendőket ellátva.<sup>2</sup> A testület fedésében működött Dunafloccilla azonban a honvédelmi tárca rejtett felügyelete alá tartozott. A Magyar Királyi Folyamőrség tehát – legalábbis annak nyílt része<sup>3</sup> – a magyar rendvédelmi testületek közé tartozott. A Magyar Királyi Folyamőrség a mai vízrendészet elődjének tekinthető, hiszen a testület megszüntetésekor a vízrendészeti teendőket a működési területén a csendőrség és a rendőrség vette át. Mivel a haditengerészeti emlékművet a Magyar Királyi Folyamőrség a magáénak tekintette, tevékenysége folytatói tekinthetők az emlékhely szellemi örököseinek, bár ezt az örökséget jelenleg a feledés homálya fedi.

Az 1936-ban alakult Országos Haditengerészeti Emlékmű Bizottság kezdeményezte a Boráros teret a Lágymányossal összekötő épülő híd pillérén emlékhely létesítését.

1936-ban pályázatot írtak ki az emlékhelyre, amelyre 45 pályamű érkezett. SZENTGYÖRGYI István szobrász és MISKOLCZI László építész közös pályaterve győzött.

Ennek megfelelően a híd budai pillérének északi kiszögellésében helyezték el az emlékhelyet. Faragott fehér kő anyagú hasábon két – egyenként 6 méter magas – szobor állt. A talpazat hajóorrot szimbolizált, melyben az egymás mellett álló két bronz szobor tengerészakut és angyalt formált. A talpazatból nyúlt az ég felé a fiúvilágítótorony másolata. Az emlékmű teteje és a Duna szintje között a szintkülönbség 40 méter volt. A talpazatban és a világítótoronyban emléksarnokot alakítottak ki, ahol a témakörbe vágó kiadványokat és emléktárgyakat lehetett vásárolni. Az emléksarnok falán két domborművet helyeztek el. Az egyik a hajdani vitorlás hajóhadat, a másik pedig a korabeli flottát ábrázolta.

Az emlékművet 1937. október 10-én avatták fel. Az avató ünnepségen a flotta utolsó vezérkari főnöke mondott beszédet. A rendezvényen részt vett az államfő, az állam vezető tisztségviselői, a diplomáciai képviselők tagjai, valamint számos tengerésziszt, továbbá a flottilla díszszázada, a haditengerészet és a vízcserkészek díszalakulata.

Budapest ostroma után a megsérült emlékművet lerombolták!

Jegyzetek:

<sup>1</sup> A folyamórség felállításáról a magyar kormány az 1921.02.03-ai minisztertanácsi ülésen döntött A szervezetet – a monarchia flottilla maradványaiból – 1921.03.01-én állították fel. A testület pedig az 1922/XIV. tc. folyamórség és ellenőrzés címmel iktatta be a magyar állam közigazgatási szervezetébe. Az új testület egy legális és egy rejtett feladatkört kapott. Legális tevékenységét a vizirendészet alkotta. Rejtett tevékenységét pedig a Dunaflottilla működtetése képezte. 1939.01.15-én az a honvédelemről szóló 1939/II. tc.-ben foglaltak a Dunaflottillát a Magyar Királyi Honvédségbe integrálták „folyami erők” elnevezéssel, a vezérkar főnökének közvetlen alárendeltségébe helyezve a flottillát. A révkapitányságokat s révkirendeltségeket pedig a területileg illetékes csendőrség illetve rendőrség szervezetébe integrálták a vizirendészeti feladatkörrel együtt.

<sup>2</sup> A folyamrendészeti feladatkör részét képezte:

- vízállás nyilvántartás;
- árvízvédelemmel és jégzajlással kapcsolatos teendők;
- mederszabályozási és partjavítási munkálatok előírása;
- a hajóutak meghatározása;
- a hajóforgalom ellenőrzése;
- a vízi áruforgalom nyilvántartása és ellenőrzése;
- a vízi határforgalom felügyelet, a ki- és beléptetés;
- a hajózási balesetek kapcsán a hivatalos eljárások lefolytatása;
- a vízijárművek nyilvántartása, a parti hírszolgálat fenntartása;
- a vízi rendszegések büntetése, a panaszok kivizsgálása és eljárás lefolytatása.

CSONKARÉTI Károly–BENCZÚR László: *Haditengerészek és folyamőrök a Dunán. A Császári (és) Királyi Haditengerészet Dunaflottillájától a Magyar Királyi Honvéd Folyamerőkhöz 1870-1945.* Budapest, s. a., Zrínyi. 153-154. p.

<sup>3</sup> A Magyar Királyi Folyamórség élén a révfőkapitányság állt. A révfőkapitányság alárendeltségébe a révkapitányságok tartoztak. Összesen 13 révfőkapitányság működött a trianoni határok között. A révkapitányságok alárendeltségébe pedig változó számú révkirendeltség tartozott. A révkapitányságok a körülményektől függően alkalmanként révorségeket is létrehozhattak. Loc. cit.

Melléletek jegyzéke:

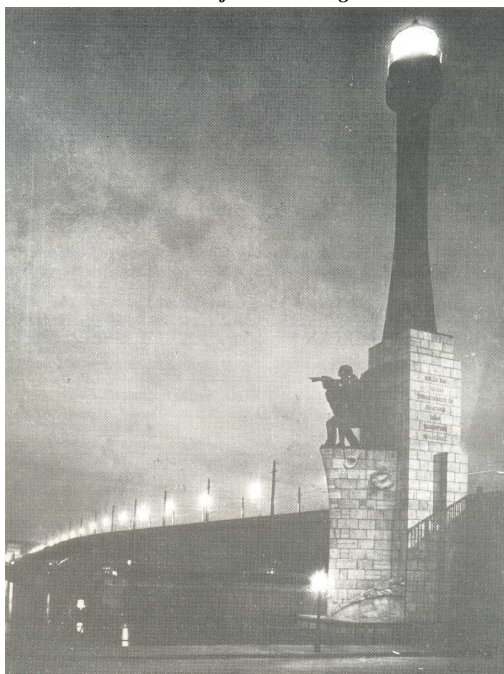
1. sz. melléklet	
A Dunaflottilla felvonulása az emlékmű avatásakor .....	232
2. sz. melléklet	
Az emlékmű éjszakai kivilágításban .....	232
3. sz. melléklet	
Az emlékmű helye nappal, 2009-ben .....	233

***A Dunaflottilla felvonulása az emlékmű avatásakor***



Forrás: CSONKARÉTI Károly–BENCZÚR László: *Haditengerészek és folyamőrök a Dunán. A Császári (és) Királyi Haditengerészet Dunaflottillájától a Magyar Királyi Honvéd Folyamerőkhöz 1870-1945.* Budapest, s.a., Zrínyi, 282. p.

***Az emlékmű éjszakai kivilágításában***



Forrás: v.ö. 1. sz. melléklettel 283. p.

***Az emlékmű helye nappal, 2009-ben***



Forrás: SOM Krisztián felvétele